

ogsaa ganske af den Anskuelse, at dette Spørgsmaal kan og bør komme til hos os at spille en stor økonomisk Rolle. Det er ganske vist forunderligt at se, at Fremmede lige udenfor vore Kyster og op af vore Hæde hente store Rigdomme, saaledes at det nu endogsaa hedder, at man fra Esbjerg gennem Slesvig og Holsten arrangerer særlige Tog for at bringe disse Produkter til Markedet, at Fremmede have denne Fortjeneste og Indtægt, uden at Landets egne Børn synes i nogen væsentlig Grad at konkurrere med dem. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) yttrede det Ønske, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds var kommet noget nærmere ind paa denne Sag og ind paa Detaillerne eller i det Mindste paa Hovedtrækkene af den, saa kan jeg dog for mit Vedkommende forstaa, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds ikke gjorde dette. Denne Sag er saa omfattende og indeholder, naar man kommer ind paa den, et saa rigt Materiale, at jeg tror, at, naar man med nogen Nytte skulde drøfte den, maatte den hele Sag foreligge her i Salen som et særligt Forhandlingsæmne. Jeg skal derfor for mit Vedkommende heller ikke komme ind paa nogle Detailler eller Enkeltheder i denne Sag. Jeg har fulgt den med megen Interesse ogsaa som Medlem af det Udvalg, der for nogle Aar siden blev nedlagt her i Thinget til at behandle det den Gang forelagte Lovudkast, et Udvalg, som arbejdede meget flittigt under hele Samlingen til henimod dens Slutning paa en Tid, da man kunde se, at det ikke vilde være muligt at fuldende Udvalgets Arbejder. Men jeg vil nu sige, at den hele Sag paa mig har gjort det Indtryk, at det ikke vil være muligt med Nytte at komme ind paa den i Enkelthederne, saa længe man ikke kan komme til Klarhed over det store Hovedspørgsmaal, i hvilke Meningerne staa overfor hverandre, nemlig det, om Havet indeholder en Fiskerigdom, som over for de menneskelige Beboere maa anses for udtømmelig i den Forstand, at man ikke ved indskrænkende Foranstaltninger i en eller anden Retning kan indvirke paa Fiskemængdens Størrelse, eller om der i Overensstemmelse med den Anskuelse, som blev foreslået af Fiskerikommisjonen, hvis Betænkning er lagt til Grund for det Lovudkast, vi forhandlede her, er Fare for, at man skulde kunne udtømme Fiskemængden. I det sidste Tilfælde maatte jo de Foranstaltninger, man først og fremmest skulde have sit Die rettet paa, være, som jeg tror Fiskerikommisjonen netop ordret har udtrykt sig, af en hæmmende, en indskrænkende, en forbydende Natur. Det forekommer mig indlysende, at, dersom det er dette Princip, der skal og maa lægges til Grund for en Fiskerilovgivning, vil det ikke let være tænkeligt, at man gennem Fiskeriet vil kunne erholde nogen Indtægtskilde, der kan være af saa stor økonomisk Betydning, som man af andre Grunde ellers kunde være til-

høielig til at tro. Jeg bemærker tillige, at ved Ordningen af disse Forhold spiller det efter min Mening en ganske særlig Rolle at træffe saadanne Foranstaltninger, som beskytte de stedlige Smaafiskere. Ikke alene forringes Fisken i de Farvande, hvor disse Smaafiskere pleie at søge deres Erhverv meget ved Anvendelse af Slæbevaad af fremmede Fiskere, som komme ind i disse Farvande, men tillige tilintetgjøres og ødelægges disse Smaafiskeres Redskaber ved bemeldte Slæbevaad, som i Reglen drages om Natten, og det er derfor naturligt, at de stedlige Fiskere i højeste Grad have Ret til at beklage sig og Ret til at vente Beskyttelse derimod.

Jeg skal ikke komme tilbage til den Diskussion, som i Slutningen af forrige Møde fandt Sted mellem den høitærede Finantsminister og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg). Men naar den høitærede Minister under denne Debat kom tilbage til nogle Sætninger i den allerunderdanigste Forestilling af 10de April 1877 og da navnlig til den Sætning, hvori det udtales, at det anses som et konstitutionelt Middel ved den der omhandlede Leilighed at benytte sig af Grundlovens § 25 til at udstede en provisorisk Lov, tror jeg ikke, at jeg opfatter den høitærede Finantsminister urigtigt, naar jeg opfatter hans Ytringer paa den Maade, at han ikke vil formene nogen Anden at have den modsatte Anskuelse af Grundlovens § 25, at den ikke hjemler Udstedelsen af den foreløbige Lov af 12te April 1877. Jeg tilstaa, at jeg ikke har kunnet danne mig nogen Overbevisning om, at Udstedelsen af den foreløbige Lov af 12te April 1877 lader sig forene med Grundlovens § 25. Uden at jeg nærmere skal komme ind paa at begrunde min Mening i saa Henseende, vil jeg kun sige, at en Betingelse for at udstede en foreløbig Lov efter Grundlovens § 25 er den, at Rigsdagen ikke er samlet, og at jeg for mit Vedkommende ikke har kunnet danne mig den Overbevisning, at denne Betingelse er til Stede, naar Rigsdagen er samlet, men Regjeringen saa, idet den agter at udstede en foreløbig Lov, sender Rigsdagen hjem. Jeg tror, at Enhver, som er af den Overbevisning, som jeg nævnte, maa være berettiget til saavel at have den som at udtale den.

Finantsministeren (Estrup): Det ærede Medlem, som nu satte sig (Leth), har fuldstændig rigtigt opfattet min Mening. Jeg tror ikke, at jeg har givet det ærede Medlem eller Nogen her i Thinget Anledning til den Misforstaaelse, at jeg skulde være saa intolerant, at jeg ikke kunde indrømme Berettigelsen af Meninger afvigende fra mine. Jeg tror, at jeg har givet endog fyldestgjørende Beviser derfor ved den ene Gang efter den anden at lade saadanne afvigende Meninger og stærkt afvigende Meninger om det Punkt, det ærede Medlem omtalte, gaa uomtalt,